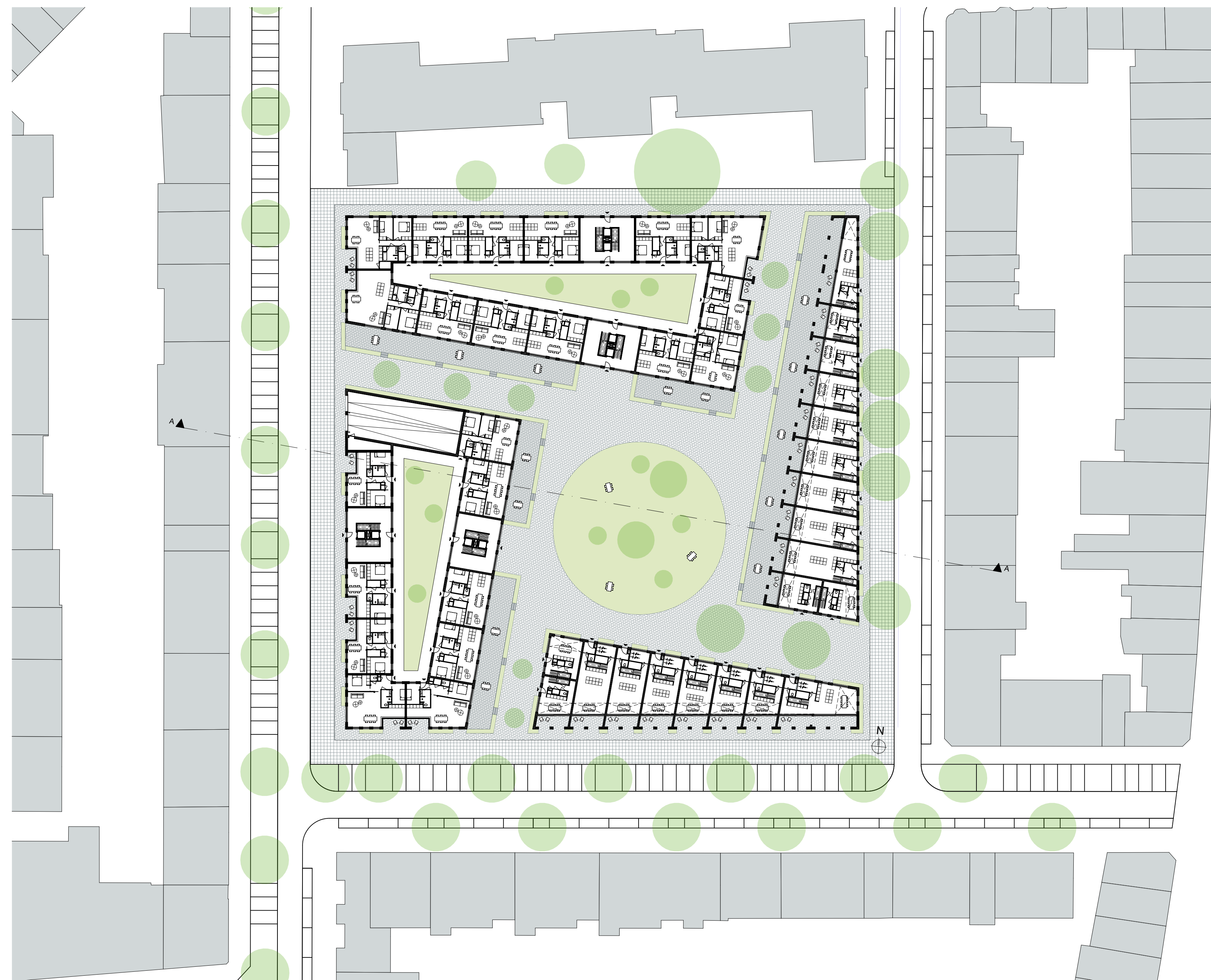

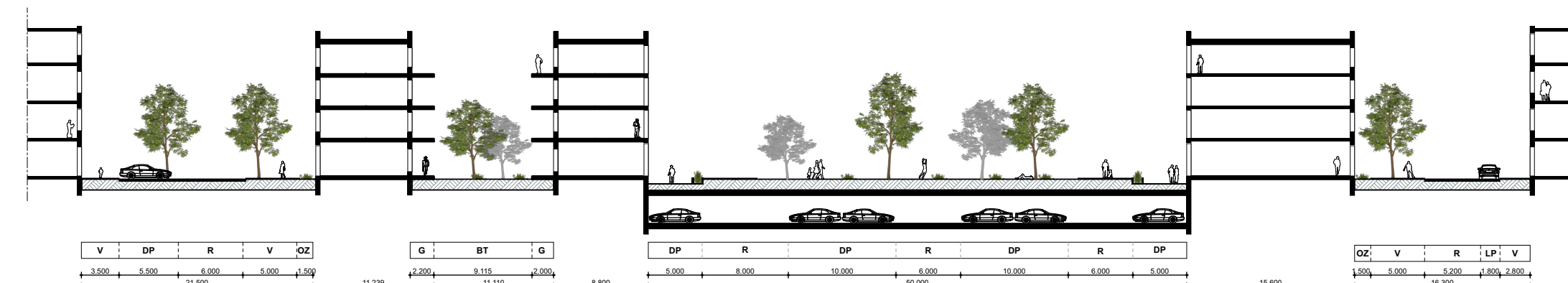
Een nieuwe blik op stadsvernieuwing.

Direct na de Tweede Wereldoorlog ligt alle aandacht bij de wederopbouw en het herstel van de oorlogsschade. Onder het rijksbeleid 'wederopbouw en stadssanering' maken rond de jaren 50 alle "krotten" van de stad plaats voor de stedelijke reconstructie, bestaande uit veelal economisch programma. Het primaire doel is de binnenstad ontwikkelen als economisch centrum. In de jaren 70 ontstaat er steeds meer kritiek op deze moderne manier van bouwen. Onder enige protest heeft er een verschuiving plaatsgevonden en komt de zittende bewoner weer centraal te staan met het "bouwen voor de buurt" beleid. Vernieuwing, keuzevrijheid, maatschappelijke ontplooiing, democratie en gelijke kansen zijn de belangrijkste begrippen. Onder deze grootste bewonersgroep, veelal met lage inkomens, was er was veel vraag naar betere woningen maar hadden niet de liquide middelen om uit te wijken naar de nieuwbouwwijken aan de randen van de stad.

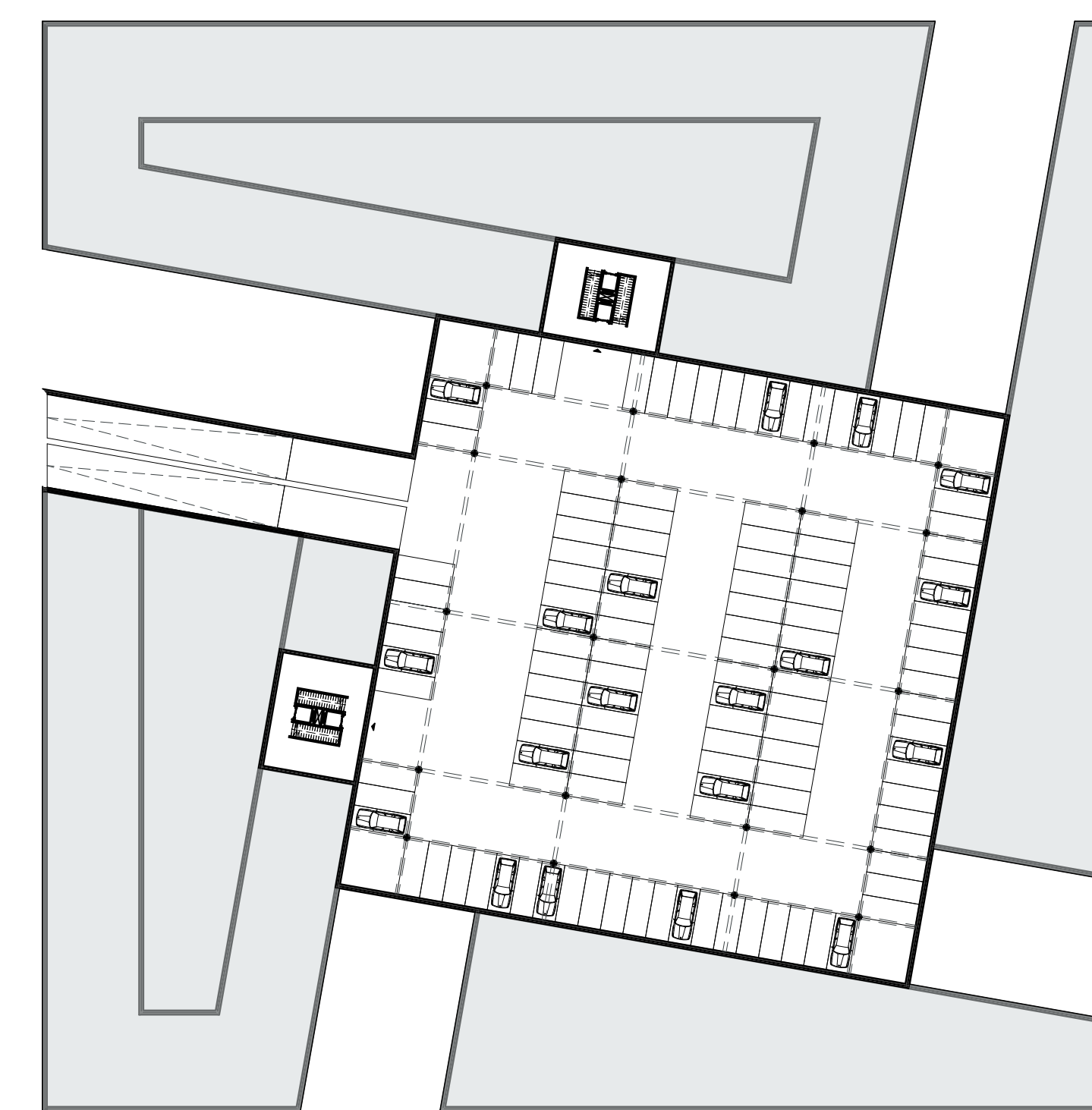
Door de grote inspraak die deze bewonersgroep had binnen de planvorming, groot en deels te danken aan dit beleid, werden de gedachten over cityvorming bijgesteld. In plaats van te bouwen voor de midden inkomens en gezinnen werd er gebouwd voor de zittende bewoners. Dit heeft geresulteerd in deels sloop van de bestaande woningvoorraad in deze achterstandwijken, en een enorme portefeuille aan renovatie en nieuwbouw voor de sociale huursector. Goedkoop bouwen was dan ook de tendens, nog eens extra gestuurd door de hoge bouwrijzen op dat moment. Op de Oostervant locatie heeft dit zich geuit in een sterke repetitie van goedkoop afgewerkte gevels. De meestal fraai ogende baksteen gevels worden opgetoet met trespas dakopbouwen, de houten kozijnen worden vervangen voor kunststof. Achter deze gevels vind je zeer sobere sociale huursector plattengronden. Weinig differentiatie in typologie, zorgt hier voor een zeer eenzijdige samenstelling van de wijk.

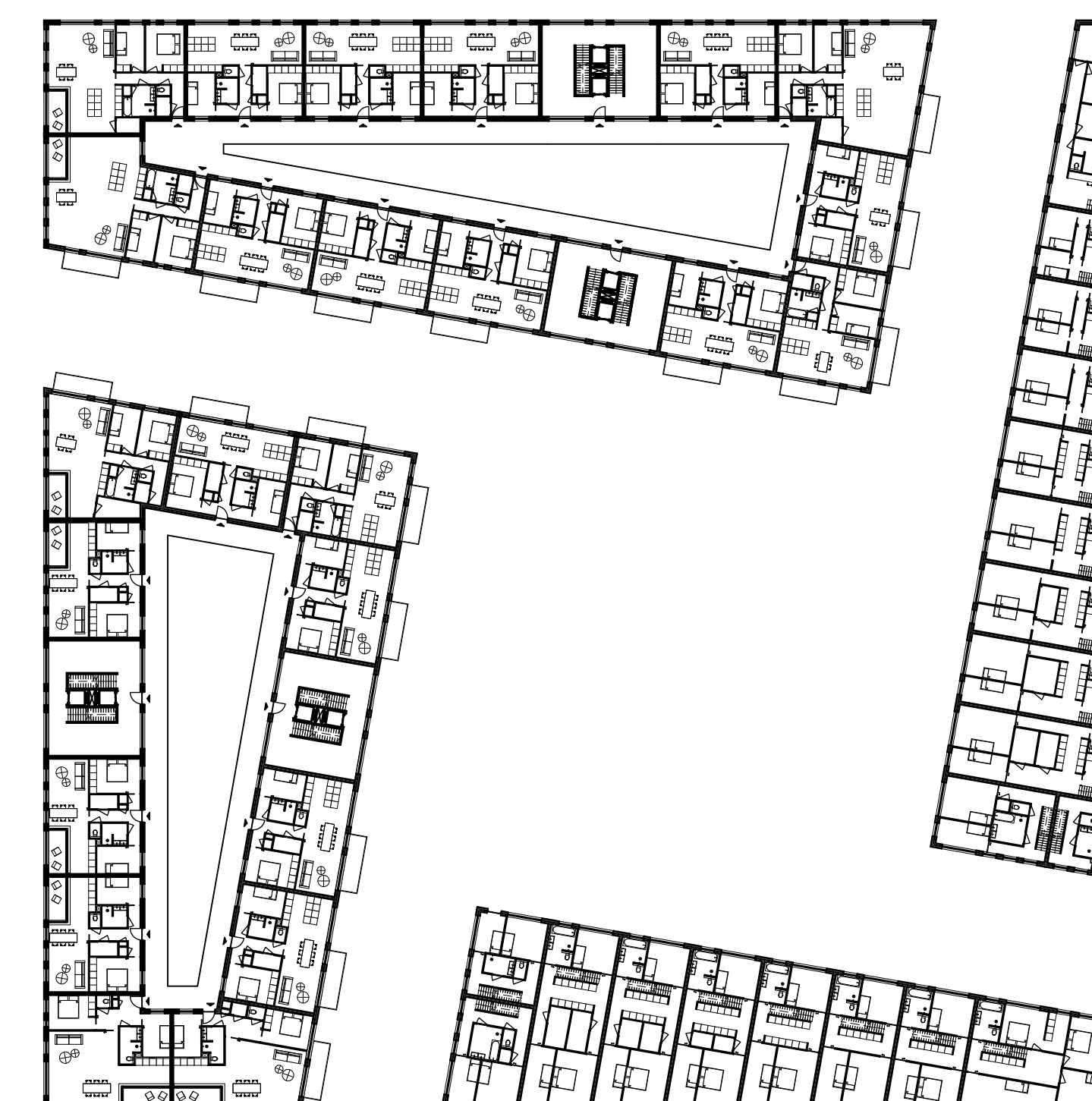
begane grond 1 : 500

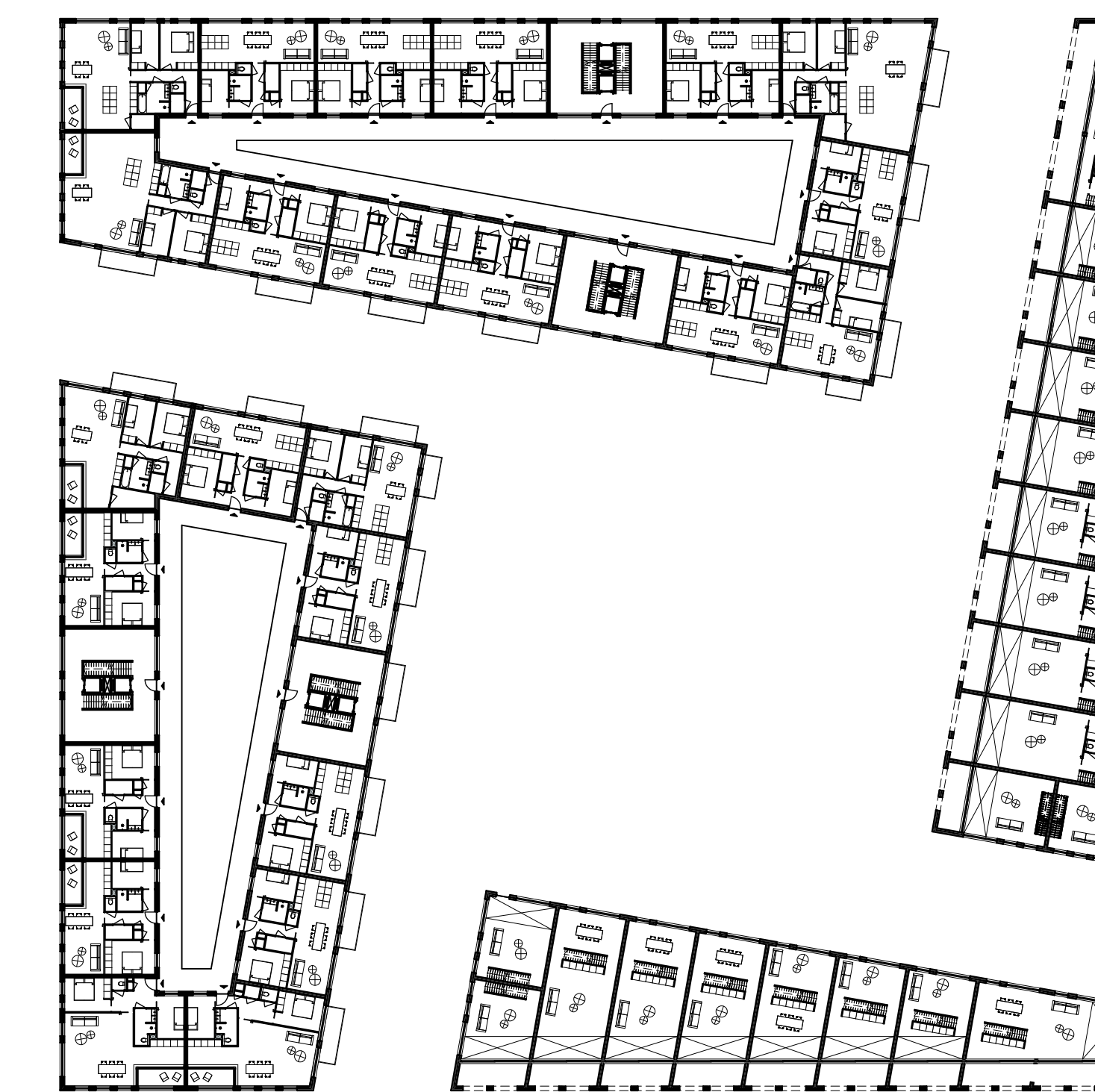
doorsnede plan 1 : 500

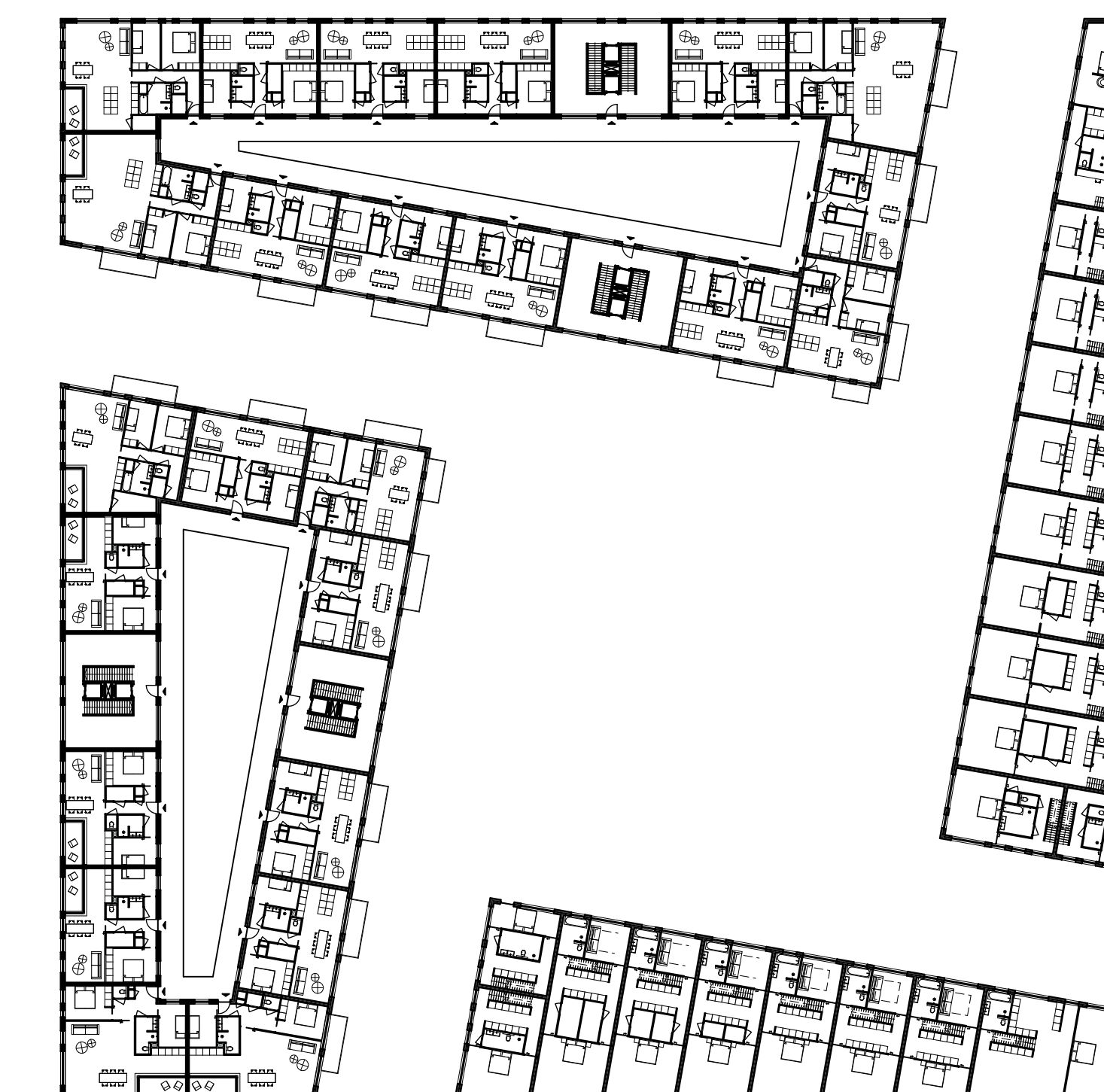
parkeerkelder 1 : 500

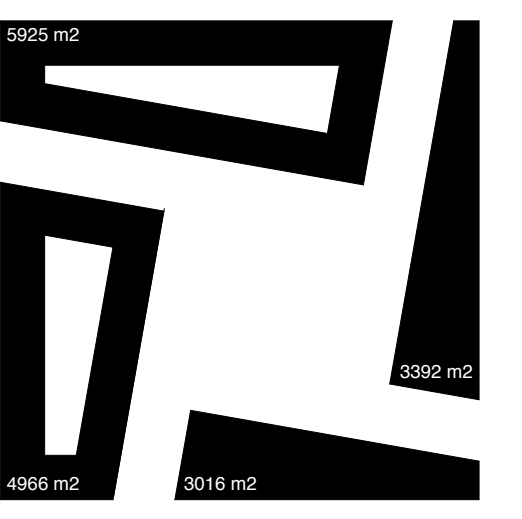
verdieping 2 1 : 500

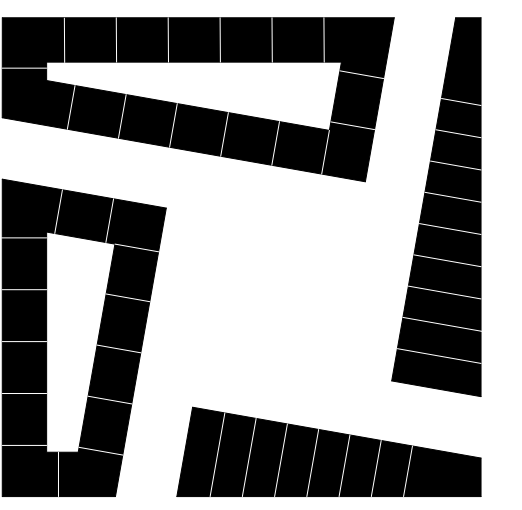
verdieping 1 1 : 500

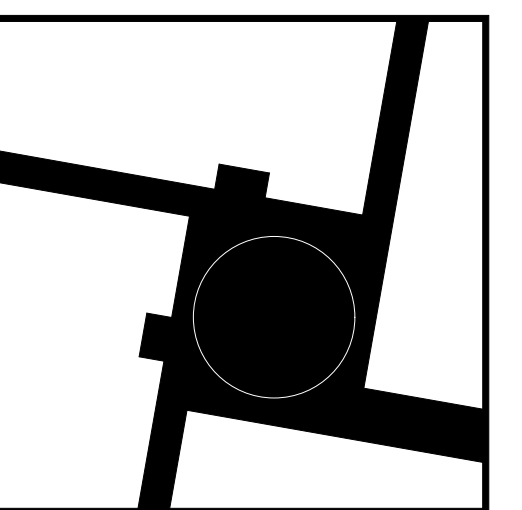
verdieping 3 1 : 500

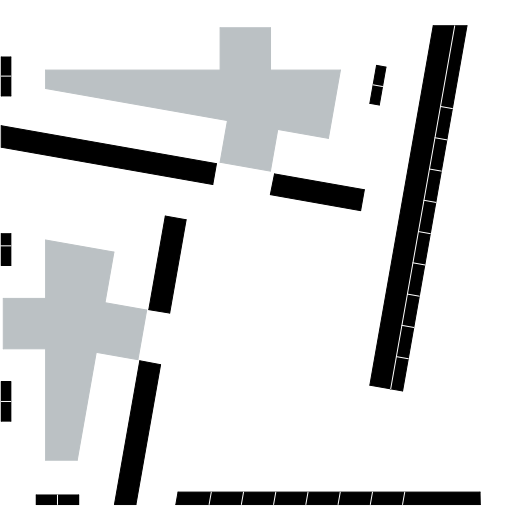
totale oppervlakte 17.300 m² BVO
114 wooneenheden

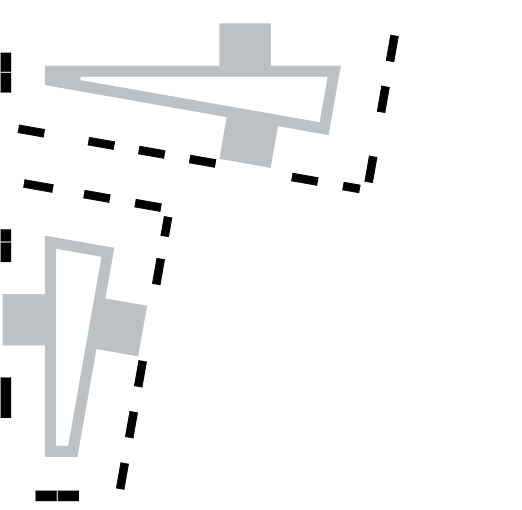
variërende woninggrootte
72 x < 100m²
42 x > 100 m²

openbare ruimte

collectieve & private ruimte
op maaiveld

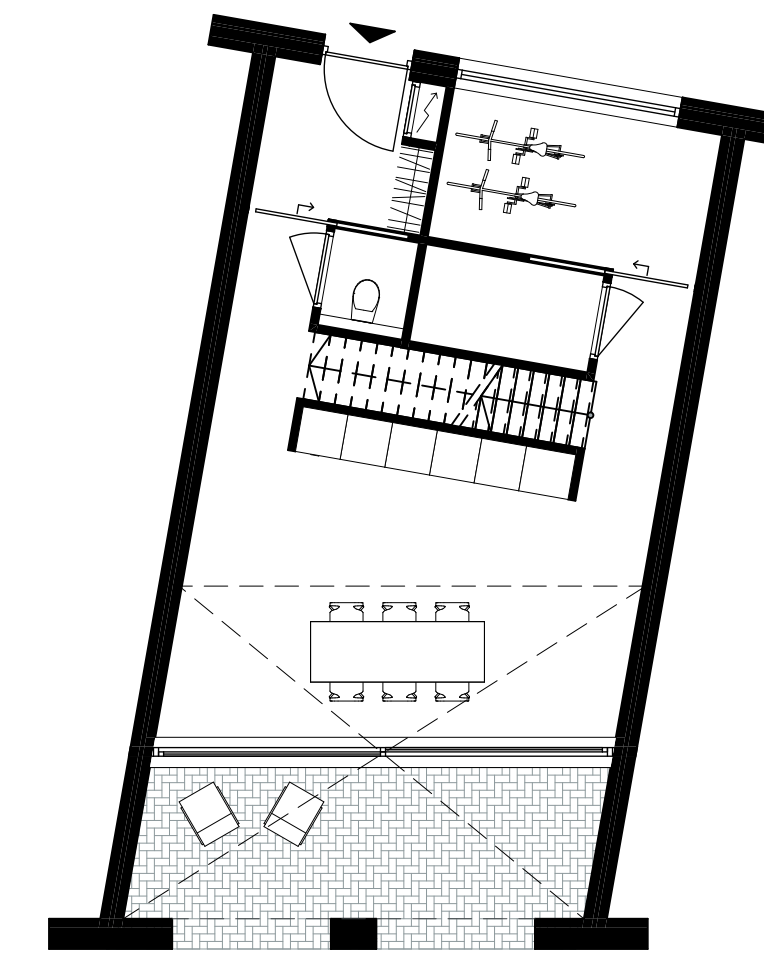

collectieve & private ruimte
op verdiepingen

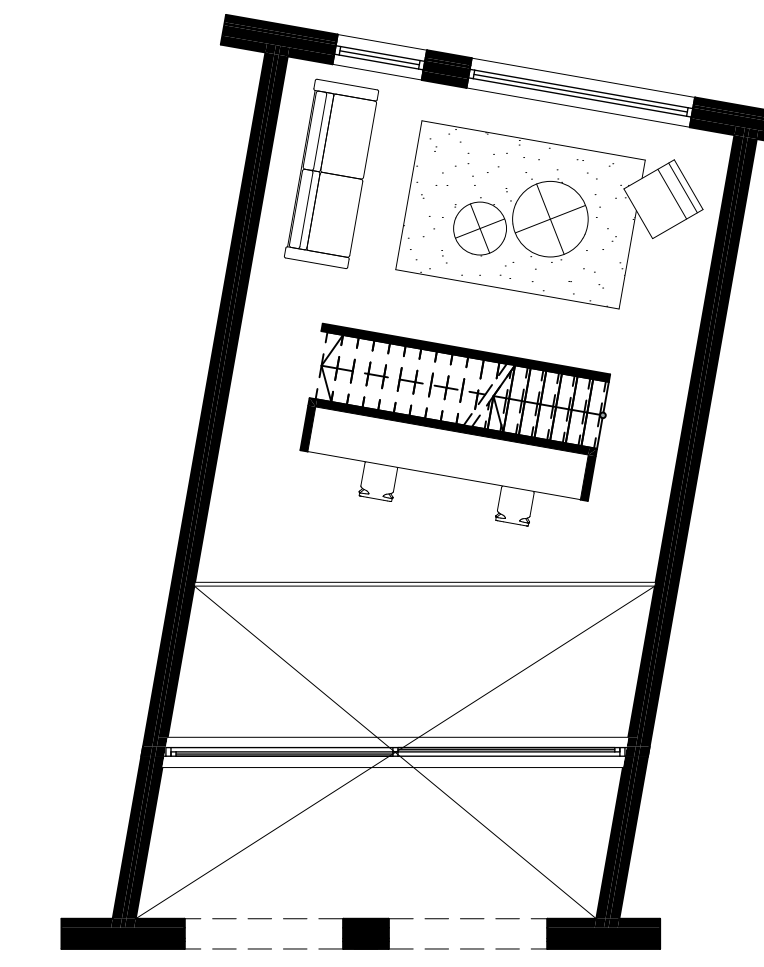
Een nieuwe blik op stadsvernieuwing.

Met de nieuwe gedachte over stadsvernieuwing proberen we de scherven die in de jaren 70 en 80 ontstaan zijn te lijmen tot één geheel. Waar op sommige locaties de littekens van de stadsvernieuwing nu nog duidelijk zichtbaar zijn in het huidige straatbeeld proberen we deze op een nieuwe manier te verbinden met de rest van stedelijke omgeving. Een heldere analyse van de directe context is hierin zeer belangrijk. Vaak zijn er nog genoeg kwaliteiten te ontdekken in de architectuur die onderworpen is aan de stadsvernieuwing uit de jaren 70. Laten we vooral deze kwaliteiten omarmen en ze op een nieuw voetstuk plaatsen. Ambachtelijke materialen, kleur, tektoniek en aandacht voor detail zijn hierin belangrijke instrumenten. Maar begint het niet met de vraag hoe we, ondanks de ambities voor een hoge mate van verdichting, de mens een prettig woonklimaat kunnen bieden in een steeds groeiende stedelijke omgeving?

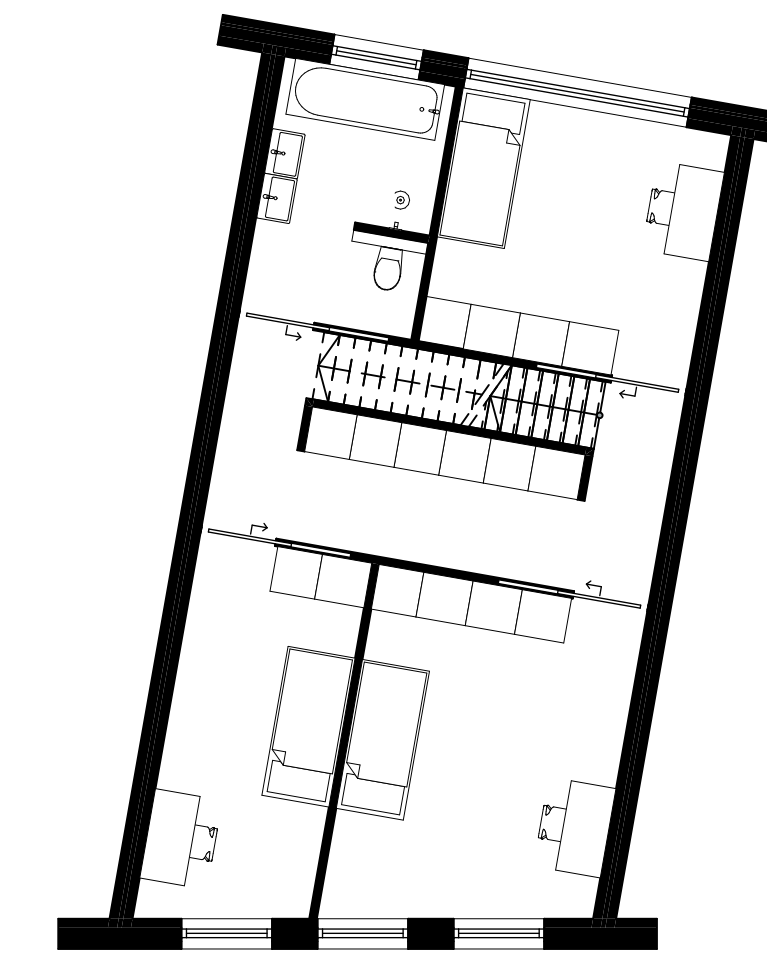
Het spanningsveld tussen privaat, collectief en openbaar gebied kan een effectief instrument zijn om aan de hand subtiel kaders bij bewoners een sterk thuis- als buurtgevoel te creëren. Als de collectieve en openbare ruimte kwalitatief wordt ingericht zal deze hierdoor in zekere mate verbinding, geborgenheid en veiligheid kunnen bieden. Hiermee ontstaat een gevoel van sociale controle wat een sterk positief effect heeft op een dergelijke "probleemwijk". Ook moeten we los zien te komen van de ontwikkelaarsmentaliteit; Kwalitatief boven kwantitatief en de bewoner opnieuw centraal stellen. Waar ligt de behoefte en hoe kunnen we daar een kwalitatieve invulling aan geven? Onze taak is het registreren van een gevarieerd vitaal woonklimaat zonder regels op te leggen aan de bewoners. Het ontwerpen van een heldere structuur waarbinnen individuele vrijheid en democratie een plek krijgen. Een nieuwe blik op stadsvernieuwing.

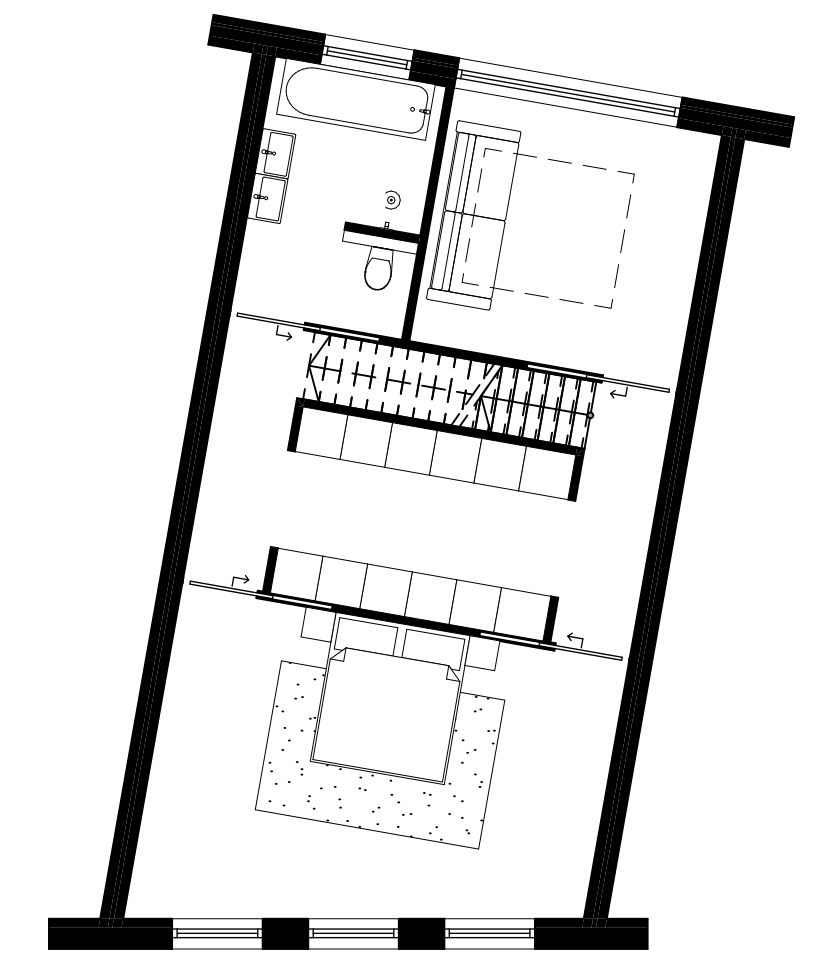
eengezinswoning 1 : 100
begane grond

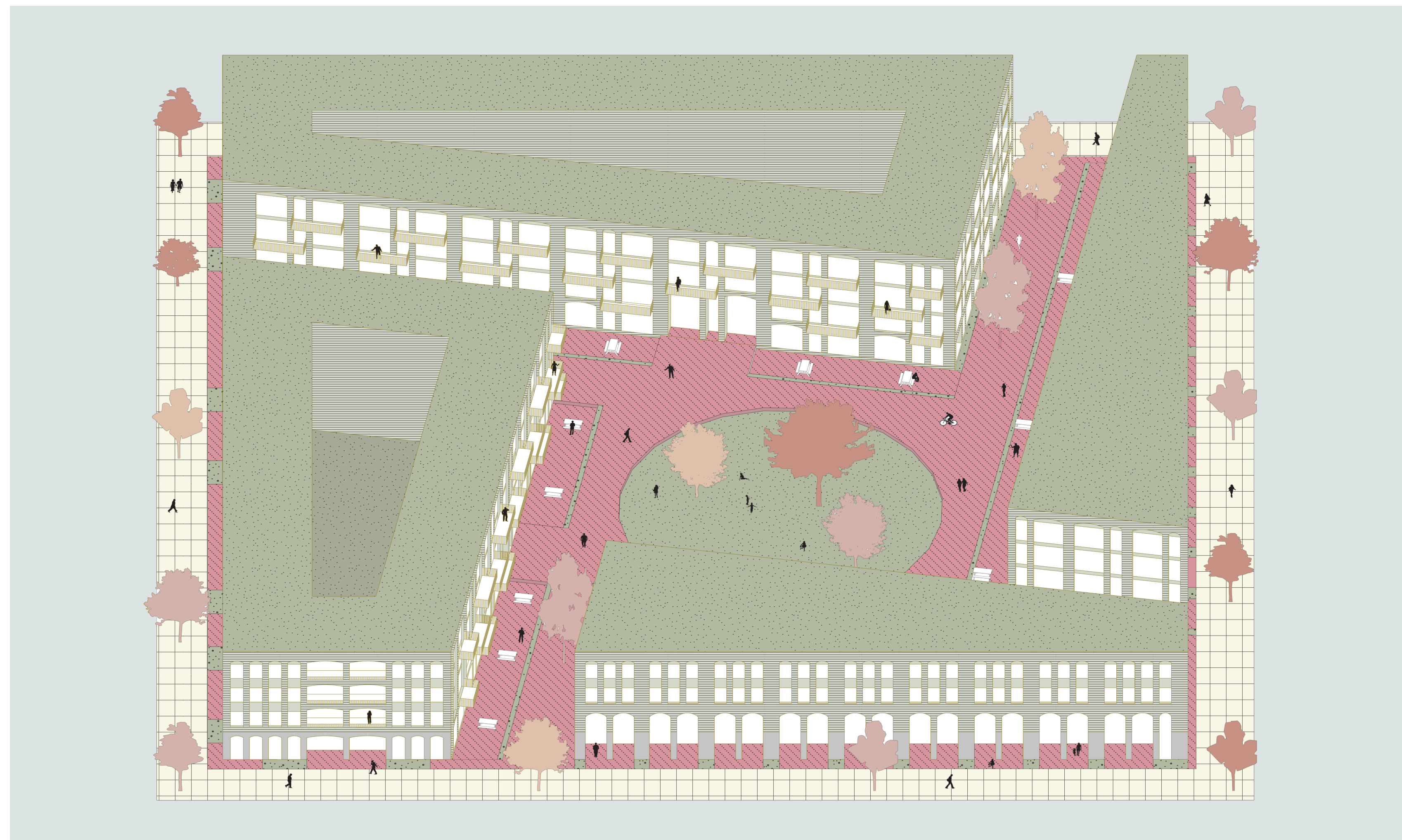
eerste verdieping

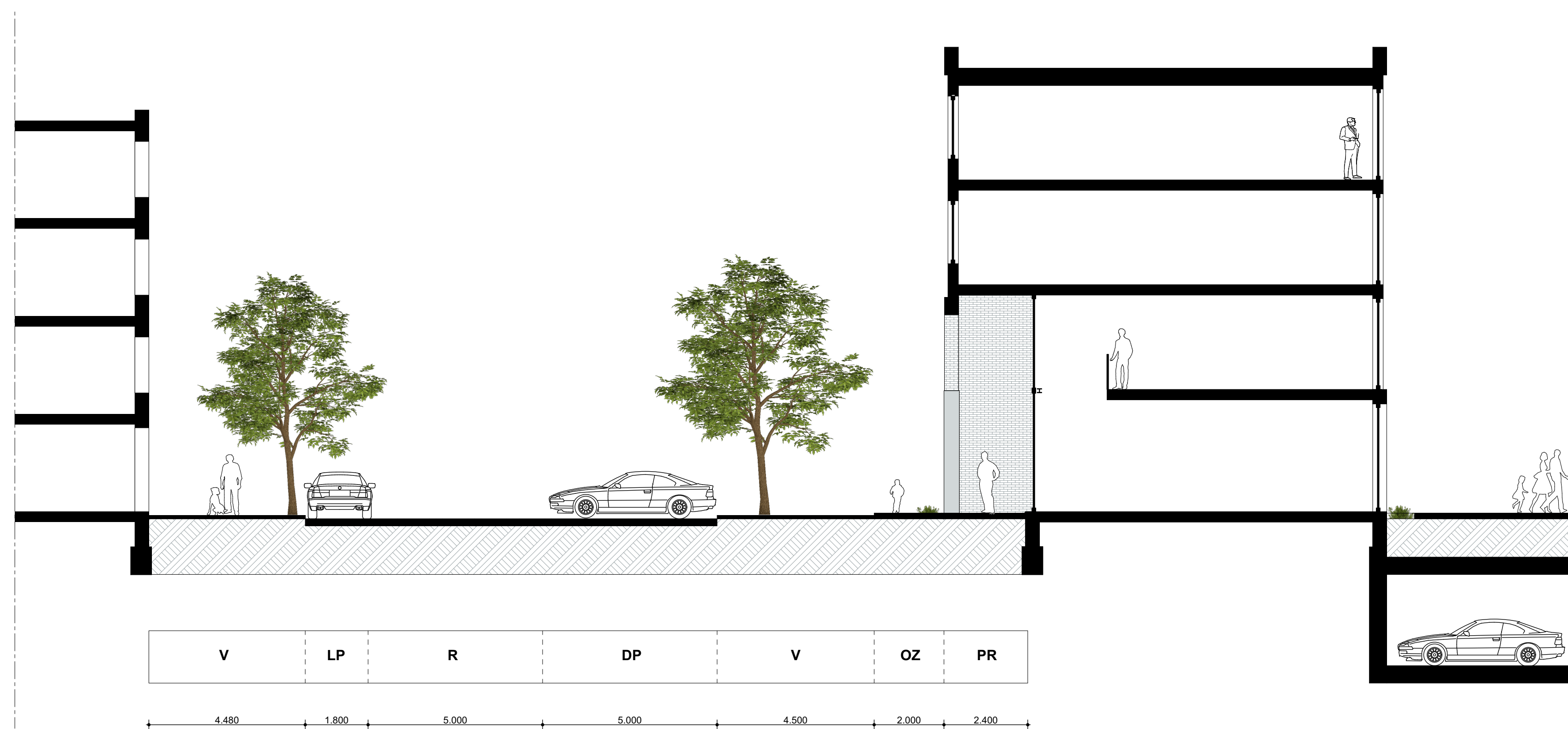
tweede verdieping

derde verdieping

axonometrie

doorsnede woning 1:100

